

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזהי"ת, פרשת תצוה - זכור תשע"ב

ואתה תצוה את בני ישראל וגו' (כ"ז - כ')

בפרשה זו לא נזכר שמו של משה רבינו, וזהו רמז להסתלקותו של משה בשבוע זה, שהרי ז' אדר בדרך כלל נופל בשבוע של פרשת תצוה.

(הגר"א מוילנא זיע"א)

להעלות נר תמיד (כ"ז - כ')

איתא בגמרא (מנחות צ"ט ע"ב) אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחי, אפילו לא קרא אדם את קריאת שמע שחרית וערבית, קיים "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד". ובהמשך הפסוק שם נאמר "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה". ואם נתבאר שהקורא קריאת שמע מקיים "לא ימוש", מדוע זה נחשבים מספר רגעים בהם קרא אדם קריאת שמע, כאילו הגה בתורה יומם ולילה. והתירוץ הוא, כשם שנאמר בתורה "להעלות נר תמיד", אף שהכהן העלה את אור המנורה רק במשך רגע אחד, ובכל זאת נחשב ל"תמיד", כך הקורא קריאת שמע בכוונה ובהתלהבות הראויה, אש קודש זו בוערת בלבו יומם ולילה.

(חידושי הר"ם זיע"א)

להעלות נר תמיד (כ"ז - כ')

הרה"ק רבי פינחס מקאריץ זיע"א שלח את תלמידיו לאסוף מעות לצדקה וצירף בידם רשימת נדיבים שאליהם ילכו. פעם בהגיעם לבית אחד הנדיבים, מצאו את עקרת הבית יושבת ובוכה, לתמיהתם סיפרה להם שלפני זמן הפליג בעלה בספינה לדאנציג, הספינה טבעה ועקבותיו נעלמו, ומאז היא יושבת גלמודה ועגונה. כשחזרו התלמידים סיפרו לרבים את דברי האשה, נענה הרה"ק מקאריץ: לא יתכן שארשום בפנקס הנדיבים אדם שאיננו בין החיים. לימים הגיעה אותה עגונה אל רבי פינחס ובכתה לפניו שימצא לה היתר להינשא, אמר לה: אם נתנו לי מן השמים לרשום את בעלך בפנקסי, הרי הוא בין החיים, וציוה עליה לשוב כעבור שבעת ימים. כששבה אליו, אמר לה: באותו יום שיצאת מן הבית חזר בעלך בשלום, כשטבעה הספינה נזדמנה לבעלך חבית של שמן שצפה על פני המים והחזיק בה עד שעלה לחוף בקצהו של יער אחד, זמן רב לא מצא את הדרך העירה, עד שראה שתי יונים מעופפות והלך בעקבותיהן. חבית שמן זו נזדמנה לו מן השמים בזכות שהחזיק את "נר התמיד" שדלק בבית הכנסת בעירו. דמעות גיל עלו בעיני האשה, וכשחזרה לביתה, מצאה את בעלה שסיפר לה בדיוק את אותו הסיפור, ששמעה קודם לכן מהרה"ק רבי פינחס מקאריץ זיע"א.

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך (כ"ח - א')

הנה משה רבנו היה נוטה להתבודדות כמ"ש (פרשת כי תשא ל"ג - ז) "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה", אבל אהרן היה מעורב עם הבריות ורודף שלום, וזה אמר ה' למשה "ואתה הקרב אליך את אהרן", תתקרב למדת אהרן, להיות מעורב עם העם, מנהיג הדור אסור לו להיות מבודד.

(הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זיע"א)

ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (כ"ח – ב')

שתי מעלות יש לבגדים שמייחדים את מי שהוא משאר האנשים, כלפי עצמו וכלפי הציבור, כלפי עצמו שלא ישכח את מדרגתו המיוחדת ולא יתערב באחרים ולא ילמד ממעשיהם, ותמיד נזכר בכך ע"י בגדיו המיוחדים, וזו היתה מעלת בני ישראל במצרים שלא שינו את מלבושיהם ומכח זה נשארו מצוינים ולא נתערבו בגויים, וכלפי אחרים, שע"י בגדיו המיוחדים ניכרת גדלותו לכל ויודעים לכבדו לפי ערכו המיוחד, ובא הכתוב לשבח את אהרן, שלא היה זקוק לבגדים כדי שיזכור על ידם את דרגתו ולהיות בקדושה יותר משאר העם, כי בלא זה היה פרוש וקדוש, וכל עשיית הבגדים אצל אהרן היתה רק "לכבוד ולתפארת" שהעם יכיר שהוא הכהן הגדול, הקדוש והמורם מעם.

(כתב סופר זיע"א)

שפה יהיה לפיו סביב (כ"ח – ל"ב)

כל אדם ראוי לו שיעשה גדר ומסגרת לפיו, כדי שכל דיבור שמוציא מפיו יהיה שקול במידה ובמשורה וכשר בתכלית, רמז לדבר בפסוק "שפה יהיה לפיו סביב", ובכלל ככל שימעיט האדם בדיבורו מעלתו גדולה ויכול הוא להיקרא "אדם", דבר זה מרומז בדברי חז"ל בגמרא (ברכות ס"ב ע"ב) "מצאו נעול בידוע שיש אדם – מצאו פתוח בידוע שאין שם אדם".

(היהודי הקדוש מפרשיסחא זיע"א)

ונשמע קולו בבואו אל הקודש ובצאתו לא ימות (כ"ח – ל"ה)

ל"פ עפ"י המעשה (עירובין נד.) דברוריה אשכחיה לתלמידא דהוה קא גריס בלחישה בטשה ביה וכו' כי חיים הם למוציאיהם אל תאמר מוציאיהם אלא מוציאיהם בפה, דע"י הלימוד והתפילה בקול זוכר תלמודו ונשאר עליו רושם הקדושה. וז"ש "ונשמע קולו בבואו אל הקודש" אזי גם "בצאתו ולא ימות" ישאר באותה התעוררות והתלהבות

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד (ל' – ח')

אהרן רומז לצדיק, והצדיק מגביה נשמות בני ישראל לאביהם שבשמים, ולא רק נשמות בעלי מדרגה, אלא בכח הצדיק להעלות אף את הנשמות הנמוכות אשר נשקעו בקליפות רח"ל, וזה רמז הפסוק ובהעלות אהרן את הנרות, הם נשמות בני ישראל כי נר ה' נשמת אדם, אז אפילו אותם נשמות שהם בבחינת בין הערבים שהוא עת סוף היום, רומז על הנשמות הנמוכות, יקטירנה לשון קשר, שאף אותם קושר הוא בשרשן קטרת תמיד לפני ה' בקשר של קיימא.

(מאמר מרדכי)

להעלות נר תמיד

אומר בעל הטורים: "נר תמיד" בגימטריה "בשבת", כי נר של שבת צריך שיהיה נר לרגליו של אדם בכל ששת ימי המעשה, נר שבת צריך להאיר בימים באור שבעת הימים, באור הגנוז בלבו של עולם, ניצוץ מתנוצץ ומתגלה בקדושת השבת.